

Fodor Zsolt: Bútorszállítás

2025. október 16.

Kedves Gábor!

A vonal alatti részt, légy szíves a megfelelő helyre tenni és az évfolyam nyilvánossága elé tární

Üdv: F. Zs.

Amikor elsőévesek voltunk, akkor az Alfa mozi mellett a régi Ludovika Akadémia egyik szárnyában fiúk számára kialakított diákotthonban laktak a TTK-sok, és még közgázosok is. Csak első és másodéveseket helyeztek el ott mindkét társaságból. Az épületben volt egy díszterem, amelyet raktárnak használtak. Rengeteg asztal, szekrény, szék, stb. volt ott. Még egy szánkót és súlyzókat és súlygolyókat is tároltak benne. Egy csomó dologra már nem is emlékszem. Valamikor októberben a dísztermet ki kellett üríteni. Erre közölünk toboroztak embereket. Négyen jelentkezünk rá: Hajas Illés, én, egy másodéves közgazdász (T. I.) és egy elsőéves TTK-s (G. G.). A dologra egy szombaton került sor. Fejenként 250 Ft-ot kaptunk, ami 1965-ben nem volt rossz egy délutáni munkáért.

A bútorokat a díszteremből kb. 10 m-en szállítottuk egy folyosón, utána kanyarodni kellett, a másik folyosón kb. 20-30 m következett, utána egy lépcső jött lefelé és ismét 20-30 m folyosó, kanyar és 10 m folyosó, amíg megérkeztünk egy teremhez, ami a cél volt. A folyosók kövezettek voltak. A szekrények voltak a legnehezebb bútorok. Két típusra oszlottak. Az egyik típusnak négy lába volt. A másik típus egybefüggő aljzattal készült. Mindegyikből volt legalább 20. Míg mi Illéssel a kisebb bútorokat cügöltük, addig T. és G. egy gurni segítségével lehordta a lábas szekrényeket, a többit meghagyták nekünk. Részükről ez sportszerűtlen volt. A lábas szekrényeket ugyanis gurnival könnyebben lehetett szállítani és súlyuk is kisebb volt, mint a másikaké. Illéssel az első lábatlan szekrényt a gurnira téve levittük, de rájöttünk, hogy ezt mi nem fogjuk bírni. Vézna legénykéek voltunk, T. és G. masszívabb alkatúak voltak. Javasoltam, hogy billentsük meg a következő szekrényt, és az élén toljuk és húzzuk a gurnival a kövezeten. Ez működött. A szekrények nagyszerűen csúsztak a kövön és a lépcsőkön is. Ezen fellelkesülve néha futva továbbítottuk a szekrényeket. A másik két apafej lógó orral látta, hogy bizony saját magukkal toltak ki. Persze csak akkor futottunk, amikor ők is látták. G. keserűen megjegyezte, hogy bútorgyilkosok. A szekrények eltávolítása után még bőven maradt egyéb szállítani való. A súlyzókat és súlygolyókat egy, a szánkóra tett ládába raktuk, és a folyosó kövén húztuk a helyükre. Folyamatosan dolgoztak ők is és mi is. Kb. du. 3 óra felé kezdtünk, és öreg este lett, mire végeztünk. Mindketten nagyon elfáradtunk.